

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/253/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814204780
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814204780.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovej v právnej veci navrhovateľa N. C. A., s.r.o., so sídlom v K., O. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcom: v 1. rade O. K., nar. XX.XX.XXXX, t.č. bytom O., M. R. Z. XX/X, v 2. rade E. K., nar. X.XX.XXXX, t.č. bytom O., M. R. Z. XX/X, v 3. rade M. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom O., L. XXX/XX, o zaplatenie 4.126.46 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 1. decembra 2014, č.k. 5C/93/2014-110, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí zvyšku návrhu a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Odporcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozhodnutím čiastočne vyhovel návrhu a odporcov zaviazal k zaplateniu istiny 3.502,86 eur s príslušným úrokom z omeškania. Samostatným výrokom návrh vo zvyšku zamietol. Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v rozsahu jeho úspechu vo veci. Rozhodol tak o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia istiny 4.126,46 eur s príslušným úrokom z omeškania, a to titulom dlhu z úveru poskytnutého odporcom 1/ a 2/ právnym predchodcom navrhovateľa a zabezpečeného ručením odporcu 3/. Vo vyhovujúcej časti priznal okresný súd navrhovateľovi sumu nezaplatených splátok úveru, ktoré boli nepremiľčané. Zvyšnú časť predstavujúcu premiľčané splátky okresný súd zamietol práve z dôvodu premiľčania, pričom otázku premiľčania uplatneného práva posúdil podľa ust. § 100 a násl. Občianskeho zákonníka (OZ), teda v podstatnej okolnosti ako právo, ktoré sa premiľčí v trojročnej premiľčacej lehote. Napriek povahe úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu nepovažoval za dôvodné použitie ustanovení Obchodného zákonníka so stanovenou štvorročnou premiľčacou lehotou, pretože posudzovaný úverový vzťah považoval za spotrebiteľský na základe ust. § 52 a násl. OZ a Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, z čoho dovodil nutnosť posúdenia premiľčania podľa Občianskeho zákonníka.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vychádzajúc z pomeru úspechu účastníkov vo veci.

Proti rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ, a to v časti čo do zamietavého výroku a súvisiaceho výroku o trovách. Navrhovateľ žiadal rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmeniť a návrhu v celom rozsahu vyhovieť, pretože mal za to, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil. Nesprávne právne posúdenie videl navrhovateľ v tom, že do 31.12.2007 sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v § 52 až 54 OZ na zmluvu o úvere nevťahovali, pretože ust. § 52 OZ vymenovalo zmluvné typy

majúce povahu spotrebiteľských zmlúv a zmluva o úvere tam uvedená nebola. Úverová zmluva uzavretá do 31.12.2007, teda aj tá, z ktorej nároky sú uplatnené v tomto konaní, sa spravuje výlučne Obchodným zákonníkom a použitie Občianskeho zákonníka je vylúčené aj vzhľadom na prechodné ustanovenie § 879j OZ. Posúdenie premlčania tak v danom prípade neprichádza do úvahy podľa Občianskeho zákonníka, ale podľa § 397 Obchodného zákonníka, podľa ktorého je premlčacia doba štvorročná a v posudzovanom prípade tak pred podaním návrhu neuplynula. Na podporu svojej argumentácie citoval viaceré rozhodnutia iných krajských súdov. Navrhovateľ žiadal priznať náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

Odporcovia sa k odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je v tomto výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., ktorý uplatňuje navrhovateľ, je podľa súdnej praxe daný v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Preskúmaním veci odvolací súd nezistil opodstatnenosť citovaného dôvodu na odvolanie. Navrhovateľ v konaní zotrval na stanovisku, že vzťah medzi účastníkmi je vzťahom obchodnoprávnym, a preto sa naň majú primerane vzťahovať ustanovenia Obchodného zákonníka, vrátane právnej úpravy premlčania.

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že predmetný úverový vzťah vznikol dňa 18.02.2005, teda za účinnosti zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 2 ods. 1 tohto zákona v znení ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumela spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb. Spotrebiteľskou zmluvou sa podľa tohto zákona (§ 23a) rozumela zmluva uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Súčasne citované ustanovenie v ods. 2 stanovilo, že na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu. Nie sú pochybnosti o tom, že zmluva, z ktorej uplatňuje navrhovateľ nárok v tomto konaní je zmluvou spotrebiteľskou a že predmet plnenia nebol použitý na podnikanie. Podnikateľmi neboli ani odporcovia. Rovnako je jednoznačne zrejmé, že pôvodný veriteľ bol podnikateľom a predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti. Právnym nástupníctvom sa povaha predmetnej právnej veci ako spotrebiteľskej nemohla zmeniť. Súdna prax považuje spotrebiteľské zmluvy, vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy, za typické občianskoprávne vzťahy. Úver je síce absolútnym obchodom a na úver dopadá tretia časť obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, avšak predmetná vec sa týka spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou (zákon č. 634/1992 Z.z. a ustanoveniami Občianskeho zákonníka). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu, a teda o typicky občianskoprávny vzťah. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekventovanejšie občianskoprávne vzťahy a v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (rozsudok NS SR vo veci sp.zn. 5M Cdo 20/2009).

Uvedené závery a názory akceptoval aj Ústavný súd SR vo svojom uznesení zo dňa 19. júna 2013, č.k. IÚS 402/2013-10. Jedná sa tak o rozhodnutie vyššej súdnej inštancie, než tie, na ktoré poukazuje navrhovateľ vo svojom odvolaní, a preto je v súlade s princípom právnej istoty v zmysle článku 1 ods. 1 Ústavy SR pri rozhodovaní súdov nižších stupňov takéto rozhodnutie rešpektovať.

Použitie Občianskeho zákonníka aj na posúdenie otázky premlčania práv zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej pred 1.1.2008 tak bolo správne.

Vzhľadom na uvedenú neopodstatnenosť odvolacích dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej zamietavej časti potvrdil ako vecne správny. Ako vecne správny potvrdil krajský súd aj výrok o trovách prvostupňového konania, pretože okresný súd správne zistil mieru úspechu účastníkov a na toto zistenie správne aplikoval § 142 ods. 2 O.s.p. keď náhradu trov priznal navrhovateľovi v pomere zodpovedajúcom jeho úspechu vo veci..

V odvolacom konaní úspešným odporcom (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.) náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože ju nežiadali.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.